

Verslag van de 2de ondernomen zeilreis in 1992 met de zeillogger Tecla in de periode 1 t/m 14 aug 1992.

Dit is de 2de zeilreis in 1992, de eerste ging in juni naar Kiel, waarbij er reizen naar oostelijk Duitsland zijn gemaakt.

Zaterdag 1 aug 1992.

Met de trein naar Vlissingen, voor 12 uur aan boord van de Tecla.

I.v.m het getijde kunnen we pas +/- 17 uur buitengaats gaan.

Na uitleg van Bart, de scheepsmaat van de schipper Jaap gaat een deel van de zeilen omhoog.

De wind komt uit een ongewenste Z.W richting, dat is ongunstig voor een directe oversteek naar Groot Brittanni%, en zelfs ongunstig om de Belgische kust langs te komen.

Na een tocht met veel laveren schuiven we 's-avonds de visserijhaven van Zeebrugge binnen.

Een rustig plekje, na al de gedane moeite van het laveren langs de kust.

Een voordeel is echter dat iedereen al in een vroeg stadium met de meeste verscheidenheid aan zeilbewegingen kennismaakt.

Zondag 02 aug.

De haven van Zeebrugge uit, de zee op.

Het duurt geruime tijd eer dat al de zeilen gehesen zijn. Er was veel activiteit van overkomend buiswater door het aan de wind koersen.

's-Middags laat komen we Nieuwpoort bij vloed binnen.

Even nog een loopje door de stad en dan weer aan boord voor het nuttigen van de avondmaaltijd verzorgt door de kok Arian.

Maandag 03 aug.

We verlaten de haven van Nieuwpoort voor een reis naar de plaats Dover.

Ten zuiden van Nieuwpoort ontdekten we een helikopter van de Belgische marine die bij ons schip cirkelde.

Via de marifoon werd er contact gemaakt.

Het verzoek van de marine was om medewerking te verlenen voor een oefening waarbij een marineman via een lijn aan boord zou komen van onze Tecla.

De keus was op de Tecla gevallen om dit een tamelijk groot schip is dat beter voor zo'n landing in aanmerking komt dan een klein schip.

Aan het genoemde verzoek werd natuurlijk medewerking verleend door onze schipper Jaap.

Onderaan de heli hing een marinier die vlak naast ons schip werd neergelaten.

Daar de heli op veilige afstand moest blijven i.v.m de hoge masten van de Tecla werd er een lijn over het achterschip geworpen en vastgehouden.

Aan de dunne lijn konden we nu de marinier in de richting van de Tecla trekken alwaar deze veilig aan boord kwam.

Een aantal mooie foto's is dan ook het resultaat van deze actie.

Na een kort praatje werd de marineman door de heli weer opgehaald.

Deze vertrok na dankzegging voor de verleende medewerking.

Van lekker zeilen is niet veel van terecht gekomen door de Z-W windrichting.

Vooraf vlak bij Dover ging het erg ruig aan toe, de getijdestroom hadden we ook nog tegen. !

Na 12 uur onderweg geweest te zijn kwamen we +/- 22.30 uur binnen de pieren van Dover.

Dinsdag 4 aug 1992.

Om 02 uur ging het anker weer omhoog en de Tecla werd "in dok" gevaren.

Deze procedure is slechts 2 x per etmaal mogelijk.

In het zeedok blijft het waterniveau praktisch gelijk gedurende de tijd tussen eb en vloed.

Het was een ochtend van vrij ontbijt en besteding, Dover werd verkent voor zover dit te voet te doen was.

Woensdag 05 aug.

De wind is blijvend Z.W van richting, dit is heel vervelend voor het verloop van de reis.

We hebben n.l nu geen zeilmogelijkheid naar het zuiden, want scherp aan de wind varen is helemaal geen pretje.
Daarom gaan we van Dover naar de haven van Ramsgate.
Bijna voor de wind varend komen we na een prettige en voorspoedige tocht daar aan. We liggen binnen de pieren , vlak bij een houten trap.
Door de getijde beweging gaat het waterpeil wel 5 meter hier op en neer.
De verdere dag hebben we om te passagieren en om kaarten naar het thuisfront te sturen.
De dag wordt na de avondmaaltijd afgesloten met een partijtje Volleybal en kroeg lopen voor de liefhebbers.

Donderdag 6 augustus 1992.

Marjan, de vrouw van onze kok gaat van boord wegens andere verplichtingen dit weekeinde in Nederland. De wind is nu N.W geworden, hoera we kunnen naar het zuiden! Om 10 uur verlaten we de haven van Ramsgate.
Het zeilen in Z.W richting gaar redelijk ondanks dat de motor gedurende korte tijd aan is geweest.
Tot ongeveer 23 uur zeilen we door waarna we een ankerplaats gevonden hebben in de omgeving van Haistings.
Er wordt een ankerwacht ingesteld die moet bewaken dat het anker niet gaat 'krabben" (loslaten in de bodem).

Vrijdag 7 aug.

Ik heb wacht van 06 tot 10 uur, er komt wat N.W wind.
Iedereen wordt nu gewekt voor zeilen hijsen.
Iedereen die geen wacht heeft gaat daarna weer ter kooi, en de tocht gaat heel voorspoedig.
's- Avonds om 22.30 uur lopen we de haven van Southampton binnen.

Zaterdag 08 aug.

We hebben de gehele dag ter vrije besteding.
Ik ga met Erwin naar het Scheepvaartmuseum waar een aantal museumschepen liggen te bezichtiging.
Voldaan gaan we aan het einde van de middag terug naar de Tecla.
's- Avonds wordt het spel triviant gespeeld in 4 groepen, waarbij spanning en hilariteit elkaar afwisselen.

Zondag 9 aug 1992.

Moeder Bender is jarig vandaag.
Ik bel haar dan ook om 09.30 uur op om haar te feliciteren, hetgeen ze zeer op prijs stelt.
De zeilreis gaat vandaag naar Brighton, een badplaats sinds de 19de eeuw, hoewel de plaats al in de 16de eeuw bestond als vissersplaats.

Maandag, 10 aug.

Vanuit de jachthaven (marina) waar we liggen ga ik te voet de stad in.
Daar heb ik de zeepier bekeken, koffie gedronken en een Franse crêpe genuttigd.
Om zo goed mogelijk overzicht te krijgen stap ik in de dubbeldekker die een rond tour maakt door het centrum.
A.d.h.v wat ik tijdens de rondrit gezien heb ben ik te voet de stad door geweest, ik wist nu tenminste wat interessant is om te bekijken.
Tijdens de lunch schrijf ik m'n "huiswerk" (postkaarten) die gaan dan gelijk op de post. Met een smalspoortreintje kom ik vanuit het centrum weer terug in Brighton marina village.
Daar aangekomen blijkt er een zeer krachtige wind te staan, zodanig dat het water over de zeepier slaat.
Het plan om 's-avonds al te vertrekken moet worden uitgesteld tot morgen.
Daardoor kon ik die avond nog naar Nederland bellen.

Dinsdag 11 aug.

We vertrekken om 10 uur uit Brighton, en varen de gehele Engelse zuidkust weer langs tot aan Dover.
Dit is om 17 uur is dat het geval, en dan begint de oversteek naar Frankrijk.
Vandaag hebben we merendeel een voor de windse koers kunnen handhaven.

Voor de oversteek is dat niet mogelijk, daar het verkeersscheidingsstelsel zo snel mogelijk gepasseerd moet worden wegens het zeer drukke scheepvaartverkeer. Het wordt dan een "ruige" oversteek met nogal wat deining en veel buiswater. De lunch van vanmiddag gaat dan ook overboord. Maar daarna heb ik prima kunnen eten , iets wat vroeger onbestaanbaar was.

Woensdag, 12 aug.

+/- 02 uur komen we na een tocht langs Calais aan in de haven van Duinkerken.

Iedereen gaat ter kooi en slaapt lang uit.

Na het uitslapen en het vrije ontbijt gaan we meestal in groepjes passagieren in de stad.

De plaats Duinkerken heeft in de tweede wereldoorlog nogal wat oorlogsschade opgelopen.

De schade is wel hersteld, maar soms is het meer functioneel dan mooi in samenhang met de bestaande bebouwing.

's-Avonds wordt de tijd doorgebracht met lezen en spelletjes doen.

Donderdag, 13 aug.

De laatste dag in het buitenland, de thuisvaart vangt aan.

Naar Vlissingen is het nog een hele ruk, wel 10 uur varen bij Z.W wind.

Het is regenachtig, de tocht gaat heerlijk.

Niet iedereen heeft meer zo'n interesse om de stuurwacht te doen.

Het blijkt dat onze Belgische opvarende Nikki uiteindelijk het leewenaandeel van de laatste vaardag voor haar rekening neemt.

's-Avonds komen we aan in Breskens, aan de overkant van het water ligt Vlissingen.

Het is een regenachtige avond, alles is nat.

Het tij gaat in deze Nederlandse haven toch nog een paar meter op en neer.

Het is daardoor weer improviseren om over de buurschepen te klimmen waar we langszij liggen om op de eigenlijke kant te komen.

Op de laatste avond dat we nog bijeen zijn bezoeken we met z'n allen de disco.

Een van onze schepelingen blijkt daar connecties te hebben.

Tegen middernacht gaan we terug aan boord.

Vrijdag 14 aug.

Het is eigenlijk afgezaagd wat er al op zo'n laatste dag geschied... Maar opruimen van het schip hoort daar nu eenmaal bij.

Als het corvee gedaan is varen we over naar Vlissingen.

Daar wordt het afscheid nemen geblazen... tot de volgende reis maar weer.....

einde van het reisverslag van de 2de ondernomen zeereis in 1992 op de zeillogger Tecla van Jaap en Jennie...